

## U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **K. – K. SR, s.r.o.**, zastúpený *Mgr. M. H., advokátom*, proti žalovanému: **Hlavný banský úrad**, zastúpený *JUDr. T. S. PhD., advokátom*, v konaní o návrhu na prerušenie konania, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 21. mája 2010, č. k. 23 S 128/2009-59, takto

### r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 21. mája 2010, č. k. 23 S 128/2009-59 **o d m i e t a.**

Účastníkom súd náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

### O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 21. mája 2010 č. k. 23S 128/2009-59 podľa § 109 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zamietol žiadosť žalobcu o prerušenie konania vedeného na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 23 S 128/2009, predmetom ktorého je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 922-1926/2009 zo 7. októbra 2009.

Po preskúmaní návrhu žalobcu na prerušenie konania dospel krajský súd k záveru, že neexistujú dostatočné dôvody na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2

OSP, nakoľko neprebíha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá by mohla mať vplyv na rozhodnutie súdu v tomto konaní.

Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote žalobca odvolanie a žiadal, aby odvolací súd uznesenie krajského súdu zrušil, nakoľko podľa jeho názoru súd prvého stupňa vec nesprávne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutočný stav veci.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu vyjadril podaním z 26. júla 2010, v ktorom žiadal uznesenie krajského súdu ako vecne správne potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 250ja v spojení s § 246c OSP preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je potrebné odmietnuť.

Podľa § 202 ods. 3 písm. a) OSP, odvolanie nie je prípustné proti uzneseniu, ktorým sa upravuje vedenie konania.

Podľa § 218 ods. 1 písm. c) OSP odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

Podľa § 246c ods. 1 pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný.

V danom prípade je nepochybné, že krajský súd rozhodoval o prerušení konania podľa § 109 ods. 2 OSP, ktoré ustanovenie patrí do tretej časti OSP, ktorej ustanovenia sa podľa § 246c ods. 1 OSP použijú pre konanie v správnom súdnictve primerane.

V § 109 ods. 2 OSP sú vymenované prípady, kedy súd môže prerušiť konanie, či už na návrh účastníka, alebo aj bez takéhoto návrhu, ak neurobí iné vhodné

opatrenie. V danom prípade konajúci súd dospel k záveru, že nie je potrebné prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c) OSP a preto návrh na prerušenie konania zamietol.

Otázkou zostáva, či takéto rozhodnutie, t. j. rozhodnutie, na základe ktorého súd pokračuje v konaní je rozhodnutím, proti ktorému zákon pripúšťa opravný prostriedok, alebo je možné toto rozhodnutie považovať za rozhodnutie upravujúce vedenie konania, proti ktorému odvolanie prípustné nie je.

Za rozhodnutia upravujúce vedenie konania sa považujú v zásade tie, ktoré nemajú vplyv na rozhodnutie vo veci samej, týkajú sa otázok, ktoré v záujme hospodárneho vedenia konania vyžadujú rýchlejšie riešenie, ale bez toho, aby odopretie možnosti odvolania mohlo byť na ujmu práv účastníkov alebo tretej osoby a súd nimi nie je viazaný, t. j. môže ich zmeniť bez toho, aby bolo potrebné podať odvolanie.

V danom prípade môže súd aj po takomto zamietajúcom rozhodnutí opätovne kedykoľvek rozhodnúť o prerušení konania podľa § 109 ods. 2 OSP, ak nastanú skutočnosti odôvodňujúce takýto postup a súd bude považovať takéto rozhodnutie za potrebné.

Navyše, podľa názoru odvolacieho súdu v prípade, ak konajúci súd dospeje podľa § 109 ods. 2 písm. c) OSP k záveru, že nie sú splnené podmienky na prerušenie konania a návrh účastníka, ktorý toto prerušenie žiadal, uznesením zamietne, ide o analogický prípad, kedy súd v prerušenom konaní pokračuje, len čo odpadla prekážka, ktorá bola pôvodne dôvodom prerušenia (§ 111 ods. 2 OSP). Aj v takomto prípade súd vydá uznesenie o pokračovaní v konaní, ktoré však účastníkom ani nedoručuje a proti ktorému odvolanie nie je prípustné.

Vzhľadom na vyššie uvedené dospel odvolací súd k záveru, že napadnuté rozhodnutie krajského súdu je rozhodnutím, ktorým sa upravuje vedenie konania, a preto krajský súd pochybil, keď v poučení o opravnom prostriedku uviedol, že proti tomuto uzneseniu je odvolanie prípustné v lehote 15 dní od jeho doručenia.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd SR odvolaniu žalovaného nevyhovel a toto, ako podané proti rozhodnutiu, proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa, podľa § 218 ods. 1 písm. c) OSP odmietol.

O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa § 250k OSP s tým, že neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

V Bratislave dňa 20. októbra 2010

**JUDr. Elena Kováčová, v. r.**  
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Nikoleta Adamovičová